

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

335 WET van 14 juli 1960, houdende voorziening nopens het weren van bepaalde besmettelijke ziekten, welke door internationaal verkeer worden verbreid (*Quarantainewet*).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is gebleken voor de toepassing van de op 25 mei 1951 te Genève tot stand gekomen Internationale Sanitaire Regeling met Bijlagen (Regeling No. 2 van de Wereldgezondheidsorganisatie, aangenomen door de vierde Wereldgezondheidsvergadering; *Trb.* 1952, 145), zoals gewijzigd, welke regeling ingevolge de artikelen 21 en 22 van het Statuut der Wereldgezondheidsorganisatie juncto artikel 67 van de Grondwet voor Nederland verbindend is, enige voorziening te treffen nopens het weren van bepaalde besmettelijke ziekten, welke door internationaal verkeer worden verbreid;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

TITEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

„de Internationale Sanitaire Regeling”: de Internationale Sanitaire Regeling met Bijlagen (Regeling No. 2 van de Wereldgezondheidsorganisatie, aangenomen door de vierde Wereldgezondheidsvergadering); Genève, 25 mei 1951 (*Trb.* 1952, 145), zoals deze thans luidt of nader mocht komen te luiden;

„Onze Minister”: Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid;

„de inspecteur”: de regionale geneeskundige inspecteur van de volksgezondheid.

Artikel 2. Voor de toepassing van de Internationale Sanitaire Regeling en het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

„haveninrichting”: los-, laad- en ligplaats van schepen, en zich in de nabijheid daarvan bevindende bedrijven, magazijnen, vemen en andere opslagplaatsen, alsmede terreinen en gebouwen, welke op grond van hun ligging en bestemming of gebruik moeten worden geacht daartoe te behoren;

„pokken”: variola major en variola minor.

Artikel 3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde gelden mede de definities van artikel 1 van de Internationale Sanitaire Regeling.

Artikel 4. In Nederland worden de taken van de „gezondheidsadministratie”, als bedoeld in artikel 1 van de Internationale Sanitaire Regeling, vervuld door Onze Minister.

Artikel 5. 1. De burgemeester van de gemeente, waar de gezondheidsmaatregelen, toegestaan of voorgeschreven bij de Internationale Sanitaire Regeling of deze wet, worden genomen, treedt op als „gezondheidsautoriteit”, als bedoeld in artikel 1 van de Internationale Sanitaire Regeling.

2. Wij kunnen bepalen, dat, in daarbij aangewezen gevallen, een andere burgemeester bepaalde taken van de gezondheidsautoriteit vervult.

TITEL II

Berichtgeving over ziekten

Artikel 6. 1. Indien een geval van een quarantainabele ziekte onder passagiers of bemanning van een in een gemeente binnenkomend vervoermiddel wordt vermoed of is vastgesteld, of indien een in artikel 15 van de Internationale Sanitaire Regeling bedoelde medische dienst een besmetting met pest onder knaagdieren heeft vastgesteld, geeft de burgemeester daarvan onverwijld en op de snelste wijze bericht aan de inspecteur.

De burgemeester geeft van het vermoeden of van het vastgesteld zijn van een quarantainabele ziekte bij een uit het buitenland komende persoon bovendien onverwijld kennis aan de geneeskundige hoofdinspecteur van de volksgezondheid, die de gezondheidsautoriteit van de plaats van vertrek in het buitenland van deze persoon onverwijld op de hoogte stelt.

2. Indien een besmetting met pest onder knaagdieren is vastgesteld, is het hoofd van de dienst, bedoeld in artikel 15 van de Internationale Sanitaire Regeling, verplicht daarvan binnen twee uren aan de burgemeester mededeling te doen.

3. De burgemeester geeft binnen twaalf uren bericht aan de inspecteur van alle gevallen van andere besmettelijke ziekten, waarvan hij kennis draagt.

Artikel 7. Indien een ondertoezichtgestelde persoon naar een ander land vertrekt, doet de burgemeester van de gemeente, waar het toezicht laatstelijk werd uitgeoefend, hiervan onverwijld mededeling aan de geneeskundige hoofdinspecteur van de volksgezondheid, die, onverminderd het bepaalde bij artikel 27, tweede lid, van de Internationale Sanitaire Regeling, zorg draagt, dat de vereiste mededelingen aan de gezondheidsautoriteit in het buitenland worden gedaan.

Artikel 8. 1. Het hoofd van de dienst, bedoeld in artikel 15 van de Internationale Sanitaire Regeling, is verplicht de burgemeester eenmaal per kwartaal verslag uit te brengen van zijn werkzaamheden ter uitvoering van de Internationale Sanitaire Regeling en van deze wet.

2. De in het eerste lid bedoelde burgemeester brengt, met inachtneming van de ter zake door Onze Minister gegeven voorschriften, eenmaal per kwartaal verslag uit van zijn verichtingen en van de maatregelen, welke hij ter uitvoering van de Internationale Sanitaire Regeling en van deze wet heeft genomen. Het verslag wordt uitgebracht aan de inspecteur, in wiens ambtsgebied de gemeente is gelegen.

TITEL III

Taak van de gezondheidsadministratie

Artikel 9. Onze Minister is bevoegd voorschriften te geven met betrekking tot het voorradig zijn van zuiver drinkwater in havens en luchthavens, alsmede met betrekking tot een doelmatig systeem voor verwijdering en veilige afvoer van uitwerpselen, vuilnis, afvalwater, afgekeurd voedsel en andere voor de gezondheid gevaarlijke stoffen.

Artikel 10. Onze Minister wijst de havens aan, welke moeten beschikken over voorzieningen, als bedoeld in artikel 15 van de Internationale Sanitaire Regeling.

Artikel 11. Onze Minister treft regelingen met betrekking tot ontrattig, de afgifte van certificaten van ontrattig en de afgifte van certificaten tot vrijstelling van ontrattig, als bedoeld in artikel 52 van de Internationale Sanitaire Regeling. Daarbij worden de havens aangewezen, welke moeten beschikken over personeel, dat bevoegd en bekwaam is schepen te ontratten en te inspecteren ten behoeve van de afgifte van certificaten.

Artikel 12. 1. Onze Minister wijst, in overeenstemming met Onze Minister van Verkeer en Waterstaat, de luchthavens aan, welke voorzien moeten zijn van een terrein voor direct doorgaand verkeer.

2. Indien het luchthavens betreft in gebruik bij de krijgsmacht, wijst Onze Minister deze luchthavens aan in overeenstemming met Onze Minister van Defensie.

TITEL IV

Taak van de gezondheidsautoriteit

Artikel 13. De burgemeester neemt, na advies van de geneeskundige, bedoeld in artikel 14, eerste lid, de noodzakelijke ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling en deze wet voorgeschreven maatregelen om de verbreiding van quarantaineziekten door het internationale verkeer te voorkomen of tegen te gaan. Hij neemt ook overigens bij de toepassing van deze wet geen maatregelen of besluiten zonder deze geneeskundige te hebben gehoord.

Artikel 14. 1. De burgemeester wordt bij de uitoefening van zijn taak ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling en deze wet bijgestaan door een of meer geneeskundigen.

2. De burgemeester is bevoegd de in het eerste lid bedoelde geneeskundige of geneeskundigen te benoemen, na overleg met de geneeskundige hoofdinspecteur van de volksgezondheid.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde taak moet worden uitgeoefend op luchthavens in gebruik bij de krijgsmacht, benoemt de burgemeester de in het eerste lid bedoelde geneeskundige of geneeskundigen na overleg met de inspecteur van de Militair Geneeskundige Dienst dan wel met de inspecteur van de Geneeskundige Dienst der Zeemacht.

4. In de gevallen, waarin de burgemeester geen geneeskundige benoemt, treedt de inspecteur als zodanig op. De inspecteur kan zich, zoodoig, door een door hem aan te wijzen deskundige doen bijstaan.

5. Onze Minister kan gemeenten aanwijzen, waarvan de burgemeester verplicht is een of meer geneeskundigen te benoemen op de wijze als bedoeld in lid 2.

Artikel 15. 1. Bij verschil van mening tussen de burgemeester en de geneeskundige met betrekking tot de uitoefening van hun taak ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling of deze wet wordt, indien de inspecteur niet zelf tot bijstand optreedt, onverwijld overleg gepleegd met de inspecteur.

2. Nadat de burgemeester zijn beslissing heeft genomen, stelt hij daarvan de inspecteur onverwijld in kennis.

3. Tegen de beslissing van de burgemeester kan de inspecteur binnen achtenveertig uren, nadat deze te zijner kennis is gebracht, bij Onze Minister voorziening vragen. De beslissing van de burgemeester wordt niet uitgevoerd en niet ter kennis van belanghebbende gebracht, zolang de termijn van achtenveertig uren niet is verstreken en, indien voorziening van Onze Minister is gevraagd, zolang daarop niet is beslist.

4. Indien de burgemeester in gebreke blijft de noodzakelijke maatregelen te nemen, is de inspecteur bevoegd binnen achtenveertig uren, nadat zulks te zijner kennis is gebracht, de beslissing in te roepen van Onze Minister.

Artikel 16. 1. De burgemeester geeft de nodige aanwijzingen of neemt de nodige maatregelen met betrekking tot de verdelging en wering van knaagdieren in haveninrichtingen.

2. Aanwijzingen of maatregelen, strekkende tot het ontoegankelijk maken van haveninrichtingen voor ratten door middel van afbraak of verbouwing, worden door de burgemeester slechts gegeven of genomen, nadat hij daaromtrent advies van de inspecteur heeft ingewonnen.

3. De beslissing van de burgemeester wordt binnen vierentwintig uren schriftelijk of telegrafisch ter kennis gebracht van de inspecteur en de eigenaar en de exploitant van de haveninrichting.

4. Van een beslissing van de burgemeester, houdende een aanwijzing of een maatregel, als bedoeld in het eerste lid, kunnen de inspecteur en de eigenaar en de exploitant van de haveninrichting binnen achtenveertig uren, nadat deze beslissing te hunner kennis is gebracht, bij Onze Minister voorziening vragen. De beslissing van de burgemeester treedt niet in werking binnen de genoemde termijn van achtenveertig uren, dan wel, indien voorziening is gevraagd, voordat daarop is beslist.

5. Indien de burgemeester in gebreke blijft de noodzakelijke aanwijzingen te geven of de noodzakelijke maatregelen te nemen, is Onze Minister op voorstel van de inspecteur bevoegd zodanige aanwijzing te geven of zodanige maatregel te nemen. Alvorens te beslissen stelt de Minister de eigenaar en de exploitant van de haveninrichting in de gelegenheid hun gevoelen te doen kennen.

Artikel 17. 1. De burgemeester beslist, of zich voordoet een noodgeval, waarin ernstig gevaar voor de volksgezondheid bestaat, als bedoeld in artikel 28 van de Internationale Sanitaire Regeling.

2. In een noodgeval, bedoeld in het voorgaande lid, kan de burgemeester aanwijzingen geven aan de gezagvoerder van een schip of een luchtvaartuig betreffende het lossen of laden van vracht of voorraden en het innemen van brandstof of water.

3. De burgemeester draagt, indien zulks door de voor het vervoermiddel verantwoordelijke persoon wordt geëist, zorg voor de verwijdering van een besmette persoon, als bedoeld in artikel 38 van de Internationale Sanitaire Regeling.

4. Ter uitvoering van het bepaalde in het tweede en derde lid kan de burgemeester zich bedienen van de hulp van de sterke arm.

Artikel 18. De geneeskundige, die de burgemeester bijstaat, verricht het medische onderzoek, dat ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling is opgedragen aan de gezondheidsautoriteit.

TITEL V

Verplichtingen van gezagvoerders, leiders bij trein- en wegvervoer en vervoerde personen

Artikel 19. 1. De gezagvoerder van een schip, die een Nederlandse haven wil aandoen en weet of vermoedt, dat zijn schip als besmet of verdacht moet worden beschouwd of een haven in een besmette kring heeft aangedaan, draagt zorg:

a. dat hij van zijn wetenschap of vermoeden, zo mogelijk per radio, kennis geeft aan de burgemeester van de gemeente, waarbinnen de haven ligt, welke zijn schip zal aandoen, zodra het binnen de Nederlandse wateren is aangekomen;

b. dat, zodra het schip in het gezicht van de wal komt, een door Onze Minister vast te stellen sein wordt gevoerd, totdat het schip tot het vrije verkeer is toegelaten, of totdat dit het Nederlandse gebied heeft verlaten;

c. dat geen gemeenschap van het schip met de wal of met andere schepen plaatsheeft, alvorens het medische onderzoek is beëindigd en het schip tot het vrije verkeer zal zijn toegelaten.

2. Een aan boord genomen loods is verplicht de gezagvoerder op zijn in lid 1 genoemde verplichtingen te wijzen.

3. Hij, die de leiding heeft bij trein- of wegvervoer en weet of vermoedt, dat in zijn middel van vervoer bij aankomst in Nederland personen aanwezig zijn, die afkomstig zijn uit een besmette kring of lijden aan, dan wel verdacht worden gevaar op te leveren voor verspreiding van, een quarantaineziekte, draagt zorg, dat hiervan onverwijld mededeling wordt gedaan aan de burgemeester van de gemeente, waar het vervoermiddel zich bevindt. Totdat hij terzake nadere aanwijzingen heeft ontvangen van de burgemeester of de geneeskundige, die deze bijstaat, draagt hij zorg, dat geen gevaar voor besmetting van anderen ontstaat.

4. Degenen, die zich in de trein of in het middel van wegvervoer bevinden, zijn verplicht zich te gedragen naar de aanwijzingen, die de leider van trein- of wegvervoer hun verstrekt ter uitvoering van het bepaalde in de tweede volzin van het tweede lid. Zij zijn in elk geval verplicht in de trein of in het middel van wegvervoer of in de onmiddellijke nabijheid daarvan te blijven en contacten te vermijden, totdat op hen van toepassing zijn de aanwijzingen, gegeven door de burgemeester of de geneeskundige, die deze bijstaat.

5. Hij, die de leiding heeft bij het vervoer, wijst de in het derde lid bedoelde personen op de in dat lid bedoelde verplichtingen.

6. De gezagvoerder van een luchtvaartuig is gehouden, gelijktijdig met het overleggen van het gezondheidsgedeelte van de algemene verklaring voor luchtvaartuigen aan de burgemeester of aan de geneeskundige, bedoeld in artikel 14, mede te delen, of het luchtvaartuig gedurende zijn laatste internationale reis een besmette kring heeft aangedaan.

Artikel 20. 1. Het verbod van gemeenschap met de wal of met andere schepen brengt mede, dat, behoudens in de hierna te noemen gevallen, niemand zich aan boord van het schip mag begeven of het schip mag verlaten.

2. Het verbod om zich aan boord van het schip te begeven en het schip te verlaten, geldt niet voor de loods, voor de ambtenaren van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid, de burgemeester en de geneeskundige, bedoeld in artikel 14, de personen belast met de uitvoering van de ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling of deze wet dan wel krachtens deze wet te nemen maatregelen, de geneeskundigen, het verplegend personeel en de geestelijken, belast met het verlenen van geneeskundige hulp, verpleging of geestelijke bijstand, en de rijksambtenaren der belastingen tot uitoefening van hun functies, de ambtenaren van justitie en politie, wanneer hun ambtsverrichtingen dit vereisen, alsmede, mits met toestemming van de burgemeester, de personen die zijn belast met het overbrengen van goederen aan boord.

3. Het verbod om het schip te verlaten geldt niet voor degenen, die daarvoor toestemming hebben gekregen van de burgemeester. De burgemeester mag besluiten, dat hij slechts toestemming verleent, indien te zijnen genoegen is aangetoond, dat de betrokkene zich zal doen inenten, zich onder toezicht zal stellen of zich zal laten afzonderen.

4. Het verbod van gemeenschap met de wal brengt mede, dat geen goederen gelost en geen andere goederen aan boord gebracht mogen worden dan die, welke ingevolge artikel 44 van de Internationale Sanitaire Regeling mogen worden ingenomen.

Artikel 21. 1. De gezagvoerder van een zeeschip, komende uit een buitenlandse haven, overhandigt bij aankomst in de eerste Nederlandse haven de maritieme gezondheidsverklaring aan de aan boord gekomen loods, die zorg draagt, dat deze verklaring onverwijld wordt ingeleverd bij de burgemeester of de geneeskundige, bedoeld in artikel 14.

2. In het geval, dat een zeeschip niet wordt beloodst, geeft de gezagvoerder de maritieme gezondheidsverklaring uiterlijk binnen een uur na aankomst van het schip aan de reder of diens gemachtigde, die zorg draagt, dat deze verklaring onverwijld wordt ingeleverd bij de burgemeester of de geneeskundige, bedoeld in artikel 14.

Artikel 22. 1. De gezagvoerder van een schip of luchtvaartuig en zij, die de leiding hebben bij trein- of wegvervoer, dragen zorg voor de naleving van de voorschriften, welke op grond van bij of krachtens deze wet, dan wel op grond van de Internationale Sanitaire Regeling, zijn gegeven en van de maatregelen, welke ter uitvoering zijn genomen.

2. Indien ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling, dan wel bij of krachtens deze wet, een verplichting bestaat ten aanzien van een haven, een luchtvaartterrein of een haven-

inrichting, is de eigenaar of exploitant, alsmede het toezicht houdende personeel daarvan, voor de nakoming dier verplichting aansprakelijk.

TITEL VI

Inenting tegen pokken, cholera en gele koorts

Artikel 23. De inenting tegen pokken en cholera ter verkrijging van een internationaal geldig certificaat geschiedt onder door Onze Minister vast te stellen voorwaarden, door of onder directe verantwoordelijkheid van een in Nederland tot het uitoefenen der geneeskunst bevoegde geneeskundige.

Artikel 24. Onze Minister stelt de vorm vast van de afdruk van het officiële stempel, bedoeld in de aanhangsels 2 en 4 der Internationale Sanitaire Regeling.

Artikel 25. De geneeskundige gebruikt voor de enting tegen cholera de entstoffen, toegelaten door Onze Minister.

Artikel 26. Onze Minister bepaalt, wie gerechtigd zijn met de door hem aan te geven entstof te enten tegen gele koorts ter verkrijging van een internationaal geldig certificaat.

TITEL VII

Kosten

Artikel 27. 1. De kosten van het medische onderzoek, hetwelk krachtens de Internationale Sanitaire Regeling of deze wet wordt verricht, en die van algemene onderzoeken, nodig voor de uitvoering van artikel 16 van de Internationale Sanitaire Regeling en van artikel 16, eerste en tweede lid van deze wet, komen voor rekening van het Rijk.

2. De noodzakelijke kosten van de maatregelen, welke door een burgemeester naar aanleiding van een medisch onderzoek van een schip, luchtvaartuig, trein of middel van wegvervoer worden genomen, komen voor rekening van het Rijk. Deze kosten kunnen niet van derden worden teruggevorderd. Zij, op wie, dan wel op wier goederen, deze maatregelen zijn toegepast, hebben geen recht op vergoeding van schade, tenzij schade is veroorzaakt door onjuiste of gebrekkige toepassing van de maatregelen.

3. De vergoeding voor de werkzaamheden van een geneeskundige tot bijstand van de burgemeester ter uitvoering van de Internationale Sanitaire Regeling of deze wet komt ten laste van het Rijk.

4. De vergoeding voor de werkzaamheden van de deskundige, bedoeld in artikel 14, derde lid, komt voor rekening van het Rijk.

Artikel 28. 1. De kosten, voortvloeiende uit de toepassing van de artikelen 14, 15, 16, 17, 18 en 19 van de Internationale Sanitaire Regeling, alsmede uit de toepassing van artikel 16 van deze wet, komen, behoudens het in artikel 29 van deze wet bepaalde, ten laste van de exploitant van de betreffende haveninrichting of luchthaven.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid komen de kosten van de toerusting voor de onmiddellijke afzondering en verpleging van besmette en verdachte personen ten laste van het Rijk. Deze kosten van toerusting behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

Artikel 29. De schade, welke het gevolg is van de uitvoering van maatregelen, als bedoeld in artikel 16, tweede lid, van deze wet, komt voor rekening van de exploitant van de betreffende haveninrichting. Deze schade kan worden verhaald op het Rijk, indien de maatregelen noodzakelijk zijn geworden buiten de schuld van de exploitant.

Artikel 30. De kosten van het onderzoek van schepen, noodzakelijk ter verkrijging van één der certificaten, bedoeld in artikel 52, tweede lid, der Internationale Sanitaire Regeling,

alsmede de kosten der ter verkrijging van zodanig certificaat verrichte ontrattingen van schepen, komen ten laste van de gezagvoerder van het desbetreffende schip. Onze Minister stelt het tarief vast voor het onderzoek en voor de ontrattingen, als bedoeld in de vorige volzin, hetwelk in geheel Nederland geldt en gelijkloidend is voor elk schip, varende onder welke vlag ook.

Artikel 31. Behoudens het bepaalde in artikel 101 van de Internationale Sanitaire Regeling alsmede in andere door Onze Minister te bepalen gevallen komen de kosten van inenting ter verkrijging van een internationaal geldig certificaat van inenting ten laste van belanghebbende.

TITEL VIII

Slot-, straf- en overgangsbepalingen

Artikel 32. 1. Indien in een land, dat niet door de Internationale Sanitaire Regeling gebonden is, een besmette kring is, is Onze Minister bevoegd deze kring besmet te verklaren.

2. Ten aanzien van verkeer uit zodanig land stelt de burgemeester de eisen en neemt hij de maatregelen, welke hij nuttig en nodig acht, ten einde verbreiding van besmettelijke ziekten te voorkomen en tegen te gaan, een en ander voor zover de in artikel 105 van de Internationale Sanitaire Regeling bedoelde internationale sanitaire verdragen hem dit ten aanzien van de landen, waarmede Nederland ter zake verbonden is gebleven, toestaan.

Artikel 33. De burgemeester, de ambtenaren van het Staats-toezicht op de volksgezondheid en alle anderen, die met de uitvoering van de ingevolge de Internationale Sanitaire Regeling en deze wet voorgeschreven maatregelen zijn belast, zijn na behoorlijke legitimatie te allen tijde bevoegd ter uitvoering van hun taak schepen, luchtvaartuigen, treinen, andere middelen van vervoer en haveninrichtingen te betreden, zelfs zonder toestemming van de op of in het vervoermiddel of op de haveninrichting verantwoordelijke personen of van hen, die met de leiding van een haveninrichting zijn belast. Zij zijn tevens bevoegd alle plaatsen te betreden teneinde schepen, luchtvaartuigen, andere middelen van vervoer en haveninrichtingen te bereiken. Degene, die de leiding heeft op het betreffende voertuig of op de betreffende haveninrichting, stelt hem in de gelegenheid zich aldaar toegang te verschaffen.

Artikel 34. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gegeven ter uitvoering van deze wet en van de Internationale Sanitaire Regeling.

Artikel 35. 1. Hij, die handelt in strijd met de bepalingen van deze wet of de Internationale Sanitaire Regeling, of niet voldoet aan bij of krachtens deze wet en bij de Internationale Sanitaire Regeling te zijnen aanzien gegeven aanwijzingen of voorgeschreven maatregelen, dan wel voorwerpen of dieren onttrekt aan bij of krachtens deze wet en de Internationale Sanitaire Regeling te dien aanzien gegeven aanwijzingen en voorgeschreven maatregelen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

2. Het strafbare feit is een overtreding.

Artikel 36. 1. Hij, die bij een medisch onderzoek opzettelijk onjuiste inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

2. Het strafbare feit is een misdrijf.

Artikel 37. De wet van 28 maart 1877, *Stb.* 35, tot wering van besmetting door uit zee aankomende schepen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 maart 1922, *Stb.* 135, en de wet van 26 oktober 1935, *Stb.* 626, tot regeling van het sanitaire toezicht op de luchtvaart, worden ingetrokken.

Artikel 38. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel „Quarantainewet”. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip. Wij kunnen het inwerkingtreden van de verschillende onderdelen van deze wet op verschillende tijdstippen bepalen.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, autoriteiten, Colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 14 juli 1960.

JULIANA.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

VAN ROOY.

Uitgegeven de negentiende augustus 1960.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Bijl. Hand. II 59/60, 5838; Hand. II 59/60, bladz. 4043;
Bijl. Hand. I 59/60, 5838; Hand. I 59/60, bladz. 3523.